

سخنگوی کمیسیون بهداشت:

قوه قضایه درباره تاخیر در بررسی پرونده سرم‌های آلوده توضیح دهد

صفافی گفت: قوه قضاییه به صورت شفاف میزان جرم‌انگاری افرادی که در این زمینه متهم بوده‌اند و بر خورد با آن‌ها را اعلام نمی‌کندو همین برای مردم سوال بسیار ایجاد کرده‌است.سلمان اسحقای تأکید کرد: باید اعلام‌شود که آیا متهمان این موضوع مشخص شده‌اند؟ یا به آن‌ها موارد اتهامی‌شان اعلام شده؟ آیا جرم‌انگاری شده‌است یا نه‌و همچنین درباره خسارتی که شرکت ثامن‌پاید به‌بارماندگان پرداخت کند چه کسی باید پاسخگو باشد. متأسفانه نه تنها این موضوع مشخص نشده‌است حتی شرکت ثامن‌عذر خواهی هم در این باره نکرده‌است. آبان‌ماه‌امسال همین نماینده مجلس از مرگ تاسف‌بار ۷۰ بیمار با سرم‌های مسموم و آلوده به‌الومینیوم خبر داده بود.

■ ■ ■

اعلام آمادگی ایران برای کمک به حادثه دیدگان آتش سوزی لس آنجلس

جمعیت هلال احمر ایران در نامه‌ای خطاب به رئیس صلیب سرخ آمریکا گفت: به شما اطمینان می‌دهیم که در این لحظات سخت تنها نیستید. پیر حسین کولیوند افزود: نجات جان انسان‌ها، تسکین آلام آسیب‌دیدگان و ایجاد امید در دل‌ها، والاترین رسالت ماست. یقین داریم که باهم‌افزایی و اشتراک تجارب، می‌توانیم آبندای روشن‌تر برای مردمی که امروز گرفتار شعله‌های بی‌رحم آتش شده‌اند، به این بحران پایان دهیم.

■ ■ ■

رشد ۷۰ درصدی مصرف دخانیات در زنان

دبیر کل جمعیت مبارزه با دخانیات ایران گفت: بیش از ۱۴ درصد ایرانی‌های بین سنین ۲۵ تا ۶۴ سالگی دخانیات مصرف می‌کنند. متأسفانه روند مصرف دخانیات در بانوان نسبت به آقایان حدود ۷۰ درصد افزایش داشته‌است. به گزارش مهر، محمدرضا مسجدی افزود: استعمال سیگار و قلیان در دختران ۱۳ تا ۱۵ سال ۱۳۳ درصد رشد داشته، همچنین مصرف قلیان در دانش‌آموزان پایه هفتم کشور به ۳۶ درصد رسیده‌است. به گفته او؛ سالانه ۷۰ میلیارد نخ سیگار در ایران تولید شده و ۷۳ درصد سیگار داخل کشور توسط دو شرکت بین‌المللی تولید می‌شود.

■ ■ ■

رئیس دانشگاه علوم پزشکی همدان در ۴۸ رشته پزشکی کمبود متخصص و فوق تخصص داریم

بهروز کارخانهای اظهار داشت: میزان سرانه شاخص پزشک نسبت به جمعیت در استان همدان ۹۵ صدم در صدهود این در حالیاست که میزان سرانه و شاخص پزشک نسبت به جمعیت در کشور ۱۶ دهم در صدها است که این کمبود را به وزارت بهداشت انتقال داده‌ایم.

■ ■ ■

آمار تگران‌کننده بیماران در لیست انتظار پیوند ریه

مهر با کتابون نجفی زاده افزود: در دنیابه‌طور میانگین ۱۰ تا ۲۰ درصد ریه‌های اهداکنندگان مرگ مغزی قابل استفاده هستند، اما در ایران این میزان تنها ۴ درصد است. علت اصلی این مشکل، عدم مراقبت کافی از اهداکنندگان مرگ مغزی در بخش‌های آی‌سی‌یو و ساکنش نکردن به موقع ترشحات ریه‌است. به گفته نجفی‌زاده، بالاترین آمار سالانه پیوند ریه در ایران ۱۶ مورد بوده‌است، در حالی که حداقل ۱۰ تا ۹۰ بیمار در سال نیاز مبرم به پیوند ریه دارند. او تأکید کرد: تعداد زیادی از بیماران به دلیل نبود ریه مناسب در لیست انتظار فوت می‌کنند. پیش از شیوع کرونا، روزانه ۱۰ تا ۷ نفر به دلیل نرسیدن عضو پیوندی جان خود را از دست می‌دادند و اکنون این آمار به بیش از ۱۹ نفر در روز افزایش یافته‌است.

■ ■ ■

هشدار؛ فریب این جراحان را نخورید!

عضو انجمن متخصصین زنان ایران گفت: دخالت در امور زیبایی زنان توسط افراد غیر متخصص و در مرکز غیر مجاز، نیازمند رسیدگی نظارت دقیق و جدیت بیشتر است. به گزارش فارس فرزان مشیری افزود: امروزه شاهد تبلیغات وسیع و هدفمند برای انجام تزریقات چربی، لژ، بوتاکس، لیفت‌بایج، لیفت‌بالوناع دستگاه‌های اختصاصی پوست، در نواحی خصوصی و تناسلی زنان به‌منظور جوانسازی هستیم که در مکان‌هایی غیر از مراکز درمانی و مراکز غیر مجاز مانند آرایشگاه‌ها ارائه می‌شود و اعتماد به آن می‌تواند با پیامدهای غیر قابل جبران همراه باشد. به گفته او آسیب به نقاط حساس در نواحی زناگکی، آسیب به غدد لنفاوی و تخریب بافت، همچنین نگرور (مردن بافت) و اختلال در خون‌رسانی و سیاه‌شدن بافت مورد نظر، خونریزی‌های وسیع در این نواحی، بخشی از عوارض مداخلات افراد فاقد صلاحیت در مکان‌های غیر مجاز است.

سعبده علیپور

تعطیلات ژانویه تمام شد. تعطیلاتی که برای خیلی از کشورها مساویست با درآمذایی از جذب گردشگر، دیگر سالهاست که در میان فعالان صنعت توریسم ایران محلی از اعراب ندارد و از سکه افتاده، بسیاری این بی‌رونتی را به ترکیب نه چندان قدیمی «ایران‌هراسی» ربط می‌دهند؛ ایران‌هراسی که بسیاری از فعالان صنعت توریسم، آن را معلول عملکرد مسئولان و سیاست‌های کلی نظام می‌دانند، اما مسئولان در این میان کمترین ایراد را به خود می‌گیرند! مثلاً محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور دیروز در جمع سرمایه‌گذاران و فعالان بخش خصوصی حوزه گردشگری عنوان کرد که «ایران‌هراسی در دنیا راه افتاده است که هیچ ربطی به ایران ندارد»!

از نظر عارف حتی اگر تقصیری هم در داخل باشد متوجه «چهره‌های فرهنگی است که نقش خود را ایفا نکردند و نتیجه این شده‌است که کسانی که ایران را نمی‌شناسند، باورشان شده‌است که اگر وارد ایران شوند، وارد جهنم می‌شوند ولی نگاه آنها به ایران پس از چند روز اصلاح می‌شود».

این اظهارات در حالی بیان می‌شود که ایران برای چندمین سال پی در پی در حوزه جذب گردشگران کشورهای توسعه‌یافته، نزدیک به صفر بوده و به‌قولی حتی به اندازه سودستوران‌های استانبول هم سهمی در گردشگری منطقه نداشته‌است. کشوری که به گفته معاون اول رئیس‌جمهور، یادداشتن حدود یک میلیون اثر تاریخی می‌توانست جایگاه دوم را بعد از نفت در درآمذایی برای کشور داشته باشد، حالا از سود اقتصاد جهانی در حوزه گردشگری کاملاً بیرون رانده شده‌است. ناظران معتقدند، آنچه عارف در خصوص «ایران‌هراسی» که در غرب ایجاد شده عنوان می‌کند و معتقد است که «هیچ ربطی به ایران ندارد» در واقع آدرس اشتباه دادن در خصوص ورشکستگی صنعت گردشگری ایران است، چرا که حتی نگاهی گذرا به شرایط حاکم در کشور به خوبی نشان می‌دهد که سیاست‌های داخلی و عملکرد ما در حوزه دیپلماسی وضعیت را برای هراس به معنای واقعی کلمه برای گردشگران خارجی فراهم کرده‌است. از دستگیری شهروندان اروپایی و آمریکایی در کشور گرفته تا شرایط سخت جنگی که ایران خود را در منطقه در مقابل اسریل و آمریکا قرار داده‌است. از آمار فراوان ممنوع‌الخروجان گرفته تا آسمانی که اغلب شرکت‌های هواپیمایی به دلیل ناامنی جرات عبور از آن را ندارند. در این میان از تشدید مجازات‌های سیاسی و امنیتی که

گزارش

کشوری که به گفته معاون اول رئیس‌جمهور؛ یادداشتن حدود یک میلیون اثر تاریخی می‌توانست جایگاه دوم را بعد از نفت در درآمذایی برای کشور داشته باشد، حالا از سود اقتصاد جهانی در حوزه گردشگری کاملاً بیرون رانده شده‌است

تعداد بسیار محدودی نسبت به گذشته سفر می‌کنند». به گفته او این رکود تا جایی پیش‌رفته که حتی فصل بهار آینده، که همواره به‌عنوان اوج گردشگری پذیر می‌باشد شناخته می‌شود و بسیاری از تور اپراتورهای بزرگ از چندین ماه قبل نسبت به خرید تورهای ایران اقدام می‌کردند، تمایلی به فعالیت در بازار ایران ندارند و از این روافصل بهار را نیز از دست داده‌ایم.

آمارهای جهانی نیز نشان از بحران جدی در ورود گردشگر و توریست به ایران دارد. سازمان ملل در گزارشی از وضعیت ورود گردشگر خارجی به ایران در که در تیر ماه‌امسال منتشر شد اعلام کرد که در سه‌ماهه نخست سال ۲۰۲۴ در مجموع یک میلیون و ۳۱۴ هزار و ۴۰۵ نفر گردشگر وارد ایران شده‌اند.

این عدد نسبت به بازه زمانی مشابه در سال ۲۰۲۳، رشد داشته، اما فاصله زیادی با آمارهای ورود گردشگر پیش از کرونا به ایران دارد. تنها در سه‌ماه نخست سال ۲۰۱۹، یعنی آخرین سال پیش از شیوع کرونا، سازمان جهانی گردشگری آمار ورود بیش از دو میلیون مسافر خارجی را برای ایران ثبت کرده بود. این در حالی‌است که حتی در میان همسایگان نیز گردشگری ایران تنها وابسته به گردشگرانی از کشورهای عربی، به‌ویژه عراق است که به ایران سفر می‌کنند و در مقابل گردشگران اروپایی،

آدرس غلط عارف در نسبت دادن رکود این صنعت به موج ایران‌هراسی در دنیا

گردشگری زخم‌خورده سیاست‌های امنیتی است

که روزگاری اصلی‌ترین گردشگران بازار اصلی تورگردانان ایرانی محسوب می‌شدند، حالا دیگر به‌طور کامل غایب هستند. باید توجه داشت که در چنین شرایطی تنها اروپایی‌هایی به ایران می‌آیند که عمدتاً برای مقاصد کاری سفر می‌کنند و نمی‌توان آن‌ها را در دسته گردشگران فرهنگی و گروهی محسوب کرد.

بازداشت گردشگران و انتظار رونق گردشگری؟!

بسیاری معتقدند، رویه دستگیری چندین تبعه و گردشگر خارجی در چند دهه اخیر نخستین ضربه کاری بر پیکر این صنعت بود. از خبر دستگیری و آزادی خبرنگار ایتالیایی در این روزها که بگذریم، خبر خودکشی گردشگر سوئیس در زندان سسمان که به جرم جاسوسی دستگیر شده بود نیز کار را برای فعالان صنعت گردشگری از آنچه که بود هم خراب‌تر کرد.

همین حالا هم چندین تبعه اروپایی و آمریکایی که با عنوان گردشگر به کشور سفر کردند و در زندان‌های ایران به سر می‌برند به اعتقاد بسیاری گل به خودی بوده و نشان می‌دهد که مسئولان سیاسی کشور اساساً توجهی به حوزه اقتصاد کشور در بخش گردشگری ندارند و متوجه نیستند که رفع مشکلات اقتصادی به واسطه رونق گردشگری تا چه اندازه می‌تواند مشکلات امنیتی

تأثیر آن‌ها بر گردشگری خبر داد که بسیاری از آوانس‌های به‌دلیل این مسائل به شدت آسیب دیده‌اند و بسیاری از آن‌ها ورشکسته شده یا مجبور به تغییر شغل شده‌اند. او در این جلسه به صراحت گفت: «آقای وزیر همواره از توسعه گردشگری صحبت می‌کنند، اما باید یادآوری کنم که توسعه، فارغ از اینکه در حوزه گردشگری باشد یا در سایر حوزه‌ها، بدون وجود امنیت محقق نمی‌شود. رئیس‌جمهور کشورمان در شورای امنیت سازمان ملل از کشورهای مختلف برای دوستی و وفای دعوت کرده‌اند، اما باید پرسید که چرا برخی کشورها مانند چین و روسیه هنوز در سایت‌های سفارتخانه‌های خود توصیه عدم سفر به ایران را بر نداشته‌اند؟».

قانون حجاب هم گردشگری را بی‌نصیب نگذاشت

هر چند قانون حجاب هنوز ابلاغ نشده؛ اما مسائلی‌ان هم بر سر گردشگری نیمه جان ایران است و حتی از منظر فعالان این حوزه به معنای پایان گردشگری ایران است. مثلاً مفاد ماده ۲۳ قانون «حمایت از فرهنگ عفاف و حجاب» وظایفی را برای وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تعیین کرده که بخش قابل توجه آن متوجه گردشگران، به‌خصوص گردشگران خارجی است. در ماده ۵۱ این قانون آمده: «در صورت ظن قوی بر غیر ایرانی بودن مرتکب هر یک از جرایم موضوع این قانون، ضابطان ابتدائ نسبت به احراز هویت قطعی وی از طریق مقتضی اقدام، در صورتی که ایرانی بودن وی احراز نشود، گذرنامه یا مجوز اقامت وی توقیف و پس از اعمال احکام مقرر در این قانون، وی با تشخیص قاضی به مجازات مذکور در بند «خ» ماده «۲۲» قانون مجازات اسلامی نیز محکوم می‌شود».

به زبان ساده‌تر در تفسیر این بند از قانون می‌توان گفت در صورتی که گردشگر خارجی، به هر نوعی مرتکب عملی شود که این فعل از منظر مفاد این قانون، عدم رعایت حجاب موردنظر محسوب شود، پس از بررسی پرونده در دادگاه به تبعید یا اخراج از کشور یا مجازات‌های پیش‌بینی شده محکوم خواهد شد.

گفته می‌شود مطابق با سند چشم‌انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی لازم است سهم ایران از شمار گردشگران جهانی به ۵٫۵ درصد در سال ۱۴۰۴ افزایش یابد. این بدان معناست که ایران سالانه باید حدود ۲۰ میلیون گردشگر از بازار جهانی را به خود جذب کند. بدیهی است که تحقق چنین دورنمایی با ادامه وضع موجود و بدون تغییر نگرش اساسی در سیاست‌های کلی کشور و شیوه‌های برخورد با گردشگران بعید به نظر می‌رسد؛ تغییر نگرشی همه‌جانبه که بدون نیاز به صرف بودجه عوام‌ل و زمینه‌های «ایران‌هراسی» از میان بردارد.

او با اشاره به اراک به عنوان یکی از نامزدهای انتقال پایتخت اظهار می‌کند: «اراک، شهر من است و خواندم که گویا یکی از گزینیه‌های انتقال پایتخت است. به خاطر می‌آورم چنین ایده‌ای در زمان شاه هم مطرح بود. برای فهم اینکه چه بلایی به سر شهر هزار آبادی آوردید، به راحتی از آمار توقف جمعیت اراک می‌توانید بفهمید».

به گفته آخانی برای راهایی از گرداب تهران که همه می‌دانیم با کوچک‌ترین تکانی ممکن است از صدها تا میلیون‌ها نفر قربانی شوند، راه‌حل‌هایی وجود دارد، مثلاً به جای تغییر پایتخت ساختار سیاسی کشور را تقسیم کنیم، مدل‌های شناخته شده آن هم در آلمان، هم در آمریکا و هم در همسایگی مادر کشور، امارات دیده می‌شود. ایران کشور پهناوری با تنوع قومی بالایی است. اداره فدرالی کمک می‌کند که وابستگی به پایتخت به حداقل برسد. اتفاقاً این اقدام برای مقابله با تفکر تجزیه‌طلبی و تخریب محیط زیست لازم و کاراست. سپهرن امور به مردم بومی آنجا بار سنگین اداره کشور اسبک می‌کند. دولت مرکزی می‌تواند بر امور کلان، سیاست خارجی و دفاعی متمرکز شود.

سخنگوی دولت منکر انتقال پایتخت به مکران شد

در حالی که خبر انتقال پایتخت به نقل از سخنگوی دولت مطرح شده بود دیروز فاطمه مهاجرانی با اشاره به طرح گمانه‌زنی‌هایی درباره انتقال پایتخت به مکران، بر مبنای برداشت‌هایی که از سخنان اخیر وی انجام شده است، تصریح کرد: «من نتقتم پایتخت به مکران خواهد رفت؛ بلکه گفتیم دو کشور تشکیل شده‌است که یکی برای احصای مشکلات پایتخت است و دیگری هم برای بررسی قوت‌هایی که اقتصاد دریا محور مشخصاً در مکران دارد؛ نتیجه این سخنان این نیست که پایتخت به مکران خواهد رفت». سخنگوی دولت ادامه داد: «معنای این سخنان یعنی مطالبه‌ای در حال انجام است و پیشتر هم گفتیم که آماده شنیدن نظرات کارشناسی دانشگاهیان و خبرگان وخبسگان در این زمینه هستیم». مهاجرانی تأکید کرد: «در عین حال پایتخت فعلی و تاریک ایران، ظرفیت‌های زیستی محدود دارد؛ از جمله موضوع آب و وضعیت رشته‌کوه‌های البرز که واقعاً دیگر جایی ندارد و در برخی نقاط تاز فراق کوئین‌خانه ساخته شده‌است».

اقلیمی و کمبود منابع آبی منطقه مکران با افزایش دما و کاهش بارندگی مواجه است که شرایط زیست‌محیطی آن را بسیار شکننده کرده و امکان توسعه گسترده را محدود می‌سازد.

علاوه بر چالش‌های گفته شده، زیرآب رفتن این منطقه هم دور از ذهن نیست. در مقاله‌ای که در سال در ۱۴۰۰ نشریه محیط زیستی طبیعی با عنوان شناسایی سواحل در معرض بالا آمدن آب دریا تحت سنار بوهایی تغییر اقلیم، که تمرکز آن سواحل جنوب ایران در کرانه دریای عمان بوده، منتشر شده به احتمال بالا آمدن آب در منطقه مکران اشاره شده است.

شهرهای تاریخی را به فلاکت انداخته‌یم اما انتقال پایتخت به مکران علاوه بر بحث محیط زیست، انتقادات دیگری هم دارد، در همین خصوص حسین آخانی، اکولوژیست و استاد تمام دانشگاه تهران می‌گوید: «من شهر ساز نیستم، سیاستمدار هم نیستم. دغدغه من محیط زیست طبیعی من انسانی است. بگذارید نه به عنوان متخصص، بلکه به عنوان یک شهروندی که در کارنامه اش سفر و زندگی به کشورهای زیادی از جهان وجود دارد دلایل مخالفت و پیشنهادات خود را بیان کنم. بدون آنکه شمارا با فهرستی از استدلال‌های عقلی و علمی درگیر کنم به زبان ساده این واقعیت را بگویم که حداقل در نیم قرن گذشته ما با اوج‌گیری مدرنیته و توسعه تصادعی شهرنشینی و شهرسازی مواجه بودیم حتی یک شهر قابل سکونت نساخته‌ایم».

او ادامه می‌دهد: «بسیاری از شهرهای تاریخی کشور (مانند شیراز و اصفهان و ری) که سابقه پایتختی ایران را داشته‌اند هم به فلاکت انداخته‌ایم». این استاد دانشگاه می‌گوید: «هنوز فکر کردن به صحنه دردناک وقوع سیل شیراز تمام بدتم را مور مور می‌کند. هر وقت به فاجعه خشک شدن زاینده رود می‌اندیشم، فکر می‌کنم هیچ دشمنی نمی‌توانست با حمله خود آسیبی به اندازه خشکاندن زیباترین رود و نصف جهانش را برساند».